

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 3To/13/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8719010062
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 06. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Monika Halkociová
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2021:8719010062.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Moniky Halkociovej a sudcov Mgr. Iva Maruščáka a JUDr. Mariána Sninského na verejnom zasadnutí konanom dňa 24.06.2021, v trestnej veci obžalovaného P. B. A., pre prečin pohrdania súdom podľa § 343 písm. c) Tr. zákona, o odvolaní okresného prokurátora proti rozsudku Okresného súdu Poprad sp. zn. 5T/4/2019 zo dňa 09.10.2019, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. poriadku z a m i e t a odvolanie okresného prokurátora.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa podľa § 285 písm. b) Tr. poriadku oslobodil obžalovaného P. B. A., nar. XX.XX.XXXX Q. F., trvale bytom F., spod obžaloby prokurátora Okresnej prokuratúry Poprad pre skutok uvedený v obžalobe sp. zn. 1Pv 508/2018 zo dňa 28.01.2019 právne kvalifikovaný ako prečin pohrdania súdom podľa § 343 písm. c) Tr. zákona, ktorého sa mal dopustiť tak, že

- ako účastník na strane žalovaného v civilnom konaní vedenom na Okresnom súde Poprad, pod sp. zn. 13C/23/2016 o určenie otcovstva a úpravu práv a povinností rodičov k maloletému dieťaťu, sa odmietol bez dostatočného a právnymi predpismi akceptovateľného ospravedlnenia dostaviť k znalcovi pribratému do konania uznesením Okresného súdu Poprad, sp. zn. 13C/23/2016-106 zo dňa 22.09.2016, právoplatného dňa 30.09.2016, za účelom vykonania znaleckého dokazovania genetickou metódou - analýzou DNA, v riadne a včas mu oznámených termínoch vykonania odberu biologických vzoriek za účelom analýzy DNA, keď bol znalcom predvolaný na vykonanie odberu biologických vzoriek na deň 01.02.2017, pričom predvolanie zo dňa 20.01.2017 mu bolo doručené dňa 24.01.2017, ďalej na deň 12.05.2017, pričom predvolanie zo dňa 28.04.2017 mu bolo doručené dňa 04.05.2017 a na deň 02.10.2017, pričom predvolanie zo dňa 13.09.2017 mu bolo doručené dňa 23.09.2017, a to aj napriek tomu, že v uznesení o pribratí znalca mu bola uložená povinnosť dostaviť sa v stanovenom čase na miesto určené znalcom a poskytnúť znalcovi potrebnú súčinnosť a v písomných predvolaniach zo dňa 20.01.2017, dňa 28.04.2017 a dňa 13.09.2017 bol upozornený na povinnosť poskytnúť znalcovi potrebnú súčinnosť a tiež napriek tomu, že mu boli za neuposlušnosť predvolaní súdu opakovane uložené súdom poriadkové pokuty a to uznesením Okresného súdu Poprad, sp. zn. 13C/23/2016-175 zo dňa 15.06.2017, právoplatným dňa 15.06.2017 vo výške 300,- eur a uznesením Okresného súdu Poprad, sp. zn. 13C/23/2016-244 zo dňa 28.11.2017, právoplatným dňa 05.12.2017 vo výške 800,-eur,

pretože skutok nie je trestným činom.

Proti tomuto rozsudku podala v zákonom stanovenej lehote odvolanie okresná prokurátorka, v ktorom zrekapitulovala odôvodnenie oslobodzujúceho rozsudku okresného súdu ku ktorému uviedla, že s odôvodnením rozsudku okresného súdu sa nestotožňuje, pretože síce obžalovaný sa z plánovaného odberu biologických vzoriek vždy vopred ospravedlnil, avšak podľa názoru prokurátorky v zmysle platnej legislatívy toto ospravedlnenie musí byť dostatočné, pričom za dostatočné ospravedlnenie

sa dá považovať písomné ospravedlnenie doručené súdu v primeranom predstihu bez odkladu po tom, ako sa predvolaný dozvedel o dôvode brániacemu dostaviť sa. Ospravedlnenie musí byť aj dôvodné. Za relevantný dôvod je možné podľa prokurátorky považovať napríklad práceneschopnosť alebo neprítomnosť na území Slovenskej republiky v čase úkonu, na ktorý bol predvolaný, aj to však len v prípade, ak by bola táto neprítomnosť preukázateľne plánovaná pred doručením predvolania tejto osobe na príslušný procesný úkon. V predmetnom prípade sa obžalovaný dostatočne a dôvodne ospravedlnil z úkonu, ktorý bol plánovaný na deň 01.02.2017. Ďalší odber biologických vzoriek bol znalkyňou naplánovaný na deň 12.05.2017, pričom aj tu obžalovaný ospravedlnil svoju neúčast', avšak toto ospravedlnenie, aj keď ho akceptovala znalkyňa, nie je v žiadnom prípade možné akceptovať ako dostatočné a odôvodnené, čo potvrdil aj Okresný súd Poprad, ktorý obžalovanému ako žalovanému uložil v civilnom konaní uznesením poriadkovú pokutu. Na margo uvedeného je, podľa prokurátorky, potrebné poukázať aj na fakt, že posúdiť ospravedlnenie žalovaného v civilnom konaní z hľadiska jeho dostatočnosti a dôvodnosti, je výlučne v kompetencii súdu a nie znalkyne. Rovnako obžalovaný, ako odporca, ospravedlnil svoju neúčast' na odbere biologických vzoriek aj dňa 02.10.2017, pričom neúčast' ospravedlnil SMS správou adresovanou znalkyni. Aj v tomto prípade Okresný súd Poprad nepovažoval takéto ospravedlnenie za dostatočné a dôvodné a opätovne uložil žalovanému v civilnom konaní poriadkovú pokutu. Z uvedeného podľa prokurátorky vyplýva, že obžalovaný ako žalovaný v civilnom konaní opakovane nerešpektoval a neuposlúchol príkaz Okresného súdu Poprad, aby sa podrobil vyšetreniu a odberu biologických vzoriek za účelom vykonania dôkazu analýzou DNA bez dostatočného ospravedlnenia, a to aj napriek upozorneniu súdu, čím preukázateľne sťažil postup konania súdu. Prokurátorka ďalej v odvolaní uviedla, že je možné prisvedčiť okresnému súdu, že uloženie poriadkovej pokuty nie je vždy obligatórnou podmienkou vyodenia trestnoprávnej zodpovednosti, avšak v tomto prípade z odôvodnenia vyššie uvedených uznesení Okresného súdu Poprad jednoznačne vyplýva, že obžalovanému ako žalovanému v civilnom konaní boli uložené poriadkové pokuty z dôvodu, že svojou neúčast'ou na odobratí biologických vzoriek za účelom analýzy DNA sťažil postup konania, kde nakoniec obžalovaný ako žalovaný vyhlásil, že sa vyšetreniu nepodrobí a nesúhlasí s odberom biologických vzoriek, čo malo za následok upustenie od vykonania tohto dôkazu. Uvedené len potvrdzuje, že obžalovaný ako žalovaný od nariadenia vykonania tohto dôkazu nemal v úmysle sa vyšetreniu a odberu biologického materiálu podrobiť. Podľa prokurátorky je pravda, že uvedené konanie obžalovaný nakoniec zdôvodnil výhradou k osobe znalkyne, avšak je treba rovnako poukázať na fakt, že obžalovaný nenavrhol zmenu znalca a ani voči osobe znalkyne nevzniesol žiadne konkrétne pripomienky, ale rovno sa odmietol podrobiť odberu biologického materiálu. Pokiaľ ide o tvrdenie okresného súdu, že rozhodnutie prvostupňového súdu potvrdil aj Krajský súd v Prešove, ktorý v rozsudku sp. zn. 21Cop/49/2019 zo dňa 26.09.2019 vo veci právoplatne rozhodol a zároveň konštatoval, že postup prvostupňového súdu vo veci upustenia od vykonania dôkazu analýzou DNA možno akceptovať, je potrebné uviesť, že to, že sa krajský súd stotožnil s rozhodnutím a procesným postupom prvostupňového súdu ešte neznamená, že obžalovaný ako žalovaný svojím konaním nenaplnil obligatórne znaky skutkovej podstaty trestného činu pohrdania súdom. Prokurátorka má za to, že konaním obžalovaného boli naplnené všetky obligatórne znaky skutkovej podstaty trestného činu pohrdania súdom tak, ako to predpokladá ustanovenie § 343 písm. c) Tr. zákona, pretože obžalovaný porušil záujem spoločnosti na ochrane autority, vážnosti a rešpektu k súdom, čo v namietanom rozsudku konštatoval aj samotný súd, keď uviedol, že civilný súd uložil poriadkové pokuty, ktoré slúžili na to, aby si súd mohol vynucovať a upevňovať svoju autoritu. Z uvedeného jednoznačne vyplýva, že konaním obžalovaného bol zasiahnutý objekt ako jeden z obligatórných znakov skutkovej podstaty. Pokiaľ ide o obligatórnu stránku, je nesporné, že obžalovaný najmenej dvakrát bez dostatočného ospravedlnenia neposlúchol pokyn súdu, aby sa podrobil odberu biologickej vzorky za účelom analýzy DNA, a to aj napriek upozorneniu súdu na potrebu dostavenia sa k znalkyni, ako aj na následky neuposlúchnutia tohto pokynu súdu. Následkom tohto nerešpektovania príkazu súdu obžalovaný podstatným spôsobom sťažil konanie súdu a súd nakoniec od vykonania tohto dôkazu upustil. Je síce pravda, že k upusteniu od vykonania dôkazu došlo na základe návrhu žalobkyne, avšak žalobkyňa tento podala až po vyhlásení obžalovaného, že sa odberu biologického materiálu nepodrobí. Na margo objektívnej stránky, ktorá vyžaduje úmyselné zavinenie, poukázala na to, že obžalovaný už čase nariadenia vykonania dôkazu analýzou DNA nemal úmysel sa znaleckému dokazovaniu podrobiť, pričom svoju prítomnosť viackrát nedostatočne ospravedlňoval, nakoniec vyhlásil, že sa odberu biologických vzoriek ani nepodrobí. Z uvedeného vyplýva, že obžalovaný chcel spôsobom uvedeným v § 343 písm. c) Tr. zákona porušiť alebo ohroziť autoritu, vážnosť a rešpekt k súdom. Pokiaľ ide o naplnenie obligatórných znakov skutkovej podstaty predmetného trestného činu, ako aj skúmanie materiálneho korektívu v predmetnej veci, upriamila pozornosť na to, že okresný súd v predmetnej veci dňa 07.05.2019 vydal trestný rozkaz, ktorým

obžalovaného, vtedy obvineného, uznal za vinného zo spáchania predmetného skutku. Bez toho, aby bola zásadným spôsobom zmenená skutková situácia, dňa 09.10.2019 okresný súd konštatuje, že nebolo dokázané, že skutok je trestným činom. V zmysle § 353 ods. 1 Tr. poriadku môže samosudca vydať trestný rozkaz, ak je spoľahlivo zistený skutkový stav. Hoci dňa 07.05.2019 bol skutkový stav zistený spoľahlivo v takom rozsahu, že samosudkyňa vydala vo veci trestný rozkaz, dňa 09.10.2019 za prakticky rovnakého skutkového stavu je konštatované, že nebolo dokázané, že skutok je trestným činom. Je možné prisvedčiť, že za situácie, keď sa zmení skutkový stav, môže súd dospieť k uvedenému záveru a po vydaní trestného rozkazu na hlavnom pojednávaní oslobodiť obžalovaného spod obžaloby, avšak za danej procesnej a skutkovej situácie ide o zjavné pochybenie okresného súdu. Navrhla preto, aby krajský súd zrušil napadnutý rozsudok a vec vrátil súdu prvého stupňa na nové prejednanie a rozhodnutie.

Na základe podaného odvolania postupoval krajský súd v intenciách ustanovenia § 317 ods. 1 Tr. poriadku, podľa ktorého, ak odvolací súd nezamietne odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, pričom na chyby, ktoré neboli odvolaním vytykané prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. poriadku.

Keďže krajský súd v danom prípade nezistil také chyby, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. poriadku, preskúmal napadnutý rozsudok ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo a po takomto preskúmaní dospel k záveru, že odvolanie okresného prokurátora nie je dôvodné, aj keď sa krajský súd celkom nestotožnil s dôvodmi, ktoré viedli súd prvého stupňa k napadnutému rozsudku.

Z odôvodnenia napadnutého rozsudku vyplýva, ktoré skutočnosti vzal súd prvého stupňa do úvahy pri rozhodovaní o vine. Súd prvého stupňa v dôvodoch konštatoval, že nebolo preukázané, že by obžalovaný opakovaným konaním napriek predchádzajúcemu upozorneniu bez dostatočného ospravedlnenia neuposlúchol príkaz súdu alebo jeho predvolanie, keď takéto správanie obžalovaného prokurátor v konaní pred súdom nepreukázal. Obžalovaný, podľa súdu prvého stupňa, bol predvolaný na odber biologického materiálu pre určenie otcovstva na deň 01.02.2017, 12.05.2017 a 02.10.2017. Obžalovaný sa ako účastník na strane žalovaného v civilnom konaní o určenie otcovstva a úpravu práv a povinností k maloletému dieťaťu opakovane odmietol bez dostatočného a právnymi predpismi akceptovateľného ospravedlnenia dostať k znalkyni pribratej do konania na základe uznesenia Okresného súdu Poprad sp. zn. 13C/23/2016 zo dňa 22.09.2016 za účelom vykonania znaleckého dokazovania analýzou DNA, avšak obžalovaný prvé oznámenie o termíne vyšetrenia u znalkyne na deň 01.02.2017 prevzal 24.01.2017, pričom 16.01.2017 zaslal konajúcemu súdu doklad o práceneschopnosti trvajúcej od 21.09.2016, ktorá práceneschopnosť bola zobjektivizovaná aj listinným dôkazom, a to potvrdením o dočasnej práceneschopnosti. Preto okresný súd konštatuje, že nie je možné dospieť k záveru, že obžalovaný sa dostatočným spôsobom neospravedlnil z tohto termínu. Pokiaľ ide o termín 12.05.2017, tu právny zástupca obžalovaného konajúcemu súdu oznámil neúčast' na tomto odbere, čo znalkyňa akceptovala. Pokiaľ ide o tretí termín na deň 02.10.2017, z emailovej korešpondencie plynie, že obžalovaný svoju neúčast' na tomto znaleckom vyšetrení preukázateľne ospravedlnil SMS správou z objektívnych a rodinných dôvodov, preto súd prvého stupňa dospel k záveru, že je namieste použiť ustanovenie o tzv. materiálnom korektíve upravenom v ustanovení § 10 ods. 2 Tr. zákona, podľa ktorého nejde o prečin, ak vzhľadom na spôsob vykonania činu a jeho následky, okolnosti, za ktorých bol čin spáchaný, mieru zavinenia a pohnútku páchatel'a, je jeho závažnosť nepatrná.

Krajský súd sa s takýmto odôvodnením okresného súdu celkom nestotožňuje. Je potrebné v krátkosti uviesť, že trestné stíhanie v prejednávanej trestnej veci bolo začaté na podklade trestného oznámenia oznamovateľky, ktorá podala na Okresný súd Poprad dňa 16.2.2016 návrh na určenie otcovstva a úpravu práv a povinností rodičov k dieťaťu maloletému R. K. narodenému XX.XX.XXXX, kde ako otca dieťaťa označila obžalovaného B. A., ktoré konanie o určenie otcovstva bolo vedené Okresným súdom Poprad pod sp. zn. 13C/23/2016. Oznamovateľka je matkou tohto maloletého dieťaťa, pričom uviedla, že v konaní o určenie otcovstva k maloletému R. K. znalkyňa z odboru genetiky, odvetvia analýzy DNA vytyčila termíny na odobratie DNA vzoriek na deň 28.11.2016, 04.01.2017, 12.05.2017, 08.06.2017 a 02.10.2017, pričom obžalovaný buď nepreberal predvolania na vyšetrenie alebo sa na nich nedostavil, ona s maloletým dieťaťom sa ich zúčastňovala s tým, že oznamovateľka vyslovila domnienku, že obžalovaný voči okresnému súdu v tomto konaní nemá žiadny rešpekt. Okrem iného, obžalovaný ničím

neprispeľ na výživu maloletého dieťaťa, tento stav je v dôsledku konania odporcu (obžalovaného B. A.) neudržateľný, navrhovateľka nemá maloletého syna z čoho živiť. Vo veci napokon rozhodol Okresný súd Poprad rozsudkom zo dňa 8.11.2018 sp. zn. 13C/23/2016 tak, že určil, že obž. B. A. je otcom maloletého R.K. a určil povinnosť platiť mesačné výživné k rukám matky vo výške 170 eur, Krajský súd v Prešove rozhodol o odvolaní obžalovaného a navrhovateľky rozsudkom zo dňa 26.9.2019 sp. zn. 21CoP/49/2019 tak, že potvrdil rozsudok vo výroku, ktorým bol obžalovaný B. A. určený za otca maloletého R. K., výrok o výživnom zmenil tak, že obžalovanému určil výživné vo výške 242 eur mesačne do budúcnosti.

Krajský súd z pripojených spisov zistil, že obžalovaný, ktorý bol opakovane predvolávaný na odber DNA vzorky, sa na tieto úkony ani raz nedostavil. Pokiaľ ide o termíny, na ktoré obžalovaný prevzal predvolanie, ktoré mu bolo doručené poštou na deň 01.02.2017, je pravdou, že z tohto sa ospravedlnil z dôvodu trvajúcej práceneschopnosti, avšak nebolo bližšie preskúmané, či bola práceneschopnosť obžalovaného k tomuto dňu opodstatnená. Samotný doklad o práceneschopnosti síce je akceptovateľný, ale v danom prípade, kedy obžalovaný evidentne oddiaľoval určenie otcovstva vo vzťahu k maloletému dieťaťu, by bolo možné uvažovať aj o pribratí znalca za účelom posúdenia dôvodnosti trvania práceneschopnosti obžalovaného. Pokiaľ ide o termíny stanovené znalkyňou pre odobratie vzorky DNA na dni 12.05.2017 a 02.10.2017, podľa názoru krajského súdu, formálne naplnil obžalovaný všetky znaky skutkovej podstaty prečinu pohrdania súdom podľa § 343 písm. c) Tr. zák., ktorého sa dopustí ten, kto opakovaným konaním napriek predchádzajúcemu upozorneniu bez dostatočného ospravedlnenia neuposlúchne príkaz súdu alebo jeho predvolanie. Obžalovaný opakovane predvolaný súdom k znaleckému úkonu a bez dostatočného ospravedlnenia neuposlúchol predvolanie okresného súdu v konaní o určenie otcovstva. Podľa názoru krajského súdu nie je možné akceptovať všeobecné a ničím nepodložené ospravedlnenie obžalovaného, ktorý sa na predvolanie súdu opakovane nedostavil s tvrdením, že mal rodinné problémy alebo iné povinnosti. Krajský súd takéto ospravedlnenia nepovažuje za riadne a včasné ospravedlnenie. Tým, že obžalovaný neuposlúchol predvolanie súdu, podľa názoru krajského súdu, formálne naplnil znaky prečinu pohrdania súdom podľa § 343 písm. c) Tr. zákona.

Na druhej strane však, vychádzajúc zo spisu Okresného súdu Poprad sp. zn. 13C/23/2016 v konaní o určenie otcovstva plynie, že uznesením tohto súdu zo dňa 15.06.2017, bola obžalovanému za to, že sa nedostavil ku znalkyni za účelom odobratia vzorky DNA dňa 12.5.2017, kedy už mal ukončenú práceneschopnosť, uložená poriadková pokuta vo výške 300,- eur. Z uznesenia Okresného súdu Poprad v konaní o určenie otcovstva zo dňa 28.11.2018 vyplýva, že v tomto civilnom konaní bola obžalovanému uložená pokuta vo výške 800,- eur za neúčast' na znaleckom úkone dňa 02.10.2017.

Krajský súd dospel k záveru, že v prípade prvého termínu (1.2.2017), ktorý je predmetom obžaloby a ktorý mal podľa obžaloby napĺňať znaky trestného činu pohrdania súdom, obžalovaný predložil doklad o práceneschopnosti, pričom, či už znaleckým posudkom alebo iným zákonným dôkazom toto ospravedlnenie či trvanie práceneschopnosti obžalovaného nebolo vyvrátené, preto v tomto štádiu konania aj krajský súd musí vychádzať z toho, že išlo o riadne ospravedlnenie. Iná by bola situácia, pokiaľ by sa preukázal opak, teda že práceneschopnosť v tom čase už nebola dôvodná. K termínom určeným znalkyňou pre odobratie vzoriek DNA dňa 12.05.2017 a 02.10.2017 krajský súd uvádza, že sa ich obžalovaný nezúčastnil, pričom sa z účasti neospravedlnil riadne, avšak za neúčast' na týchto úkonoch u znalkyne bola obžalovanému uložená v civilnom konaní pokuta vo výške 300,- eur a 800,- eur. Za takejto situácie krajský súd konštatuje, že pokiaľ by aj v trestnom konaní bol obžalovaný za tieto dve neúčasti postihnutý, išlo by o porušenie zásady ne bis in idem, čiže nie dvakrát o tej istej veci, keď uloženie pokuty vo výške 300,- eur a 800,- eur považuje aj krajský súd za dostatočnú sankciu. Pri trestnom čine pohrdania súdom podľa § 343 Tr. zák. je možné jeho páchatelovi uložiť trest odňatia slobody až na dva roky, resp. aj peňažný trest vo výške od 160 eur. Obžalovanému za neuposlúchnutie predvolania okresného súdu v konaní o určenie otcovstva bola uložená pokuta vo výške 300,- eur a 800,- eur.

Podľa § 215 ods.2 písm. b) Tr. por. prokurátor môže zastaviť trestné stíhanie, ak o skutku obvineného bolo už právoplatne rozhodnuté disciplinárne iným orgánom alebo orgánom na konanie o priestupku alebo o inom správnom delikte, cudzozemským súdom alebo iným cudzozemským orgánom príslušným na konanie o trestnom čine, priestupku alebo o inom správnom delikte a toto rozhodnutie možno považovať za dostačujúce.

V danom prípade sa obžalovaný dopustil v civilnom konaní o určenie otcovstva súdneho deliktu, za čo mu boli uložené okresným súdom pokuty vo výške 300,- eur a 800,- eur. Pre totožný skutok, pre ktorý bol v civilnom konaní obžalovaný sankcionovaný uložením pokuty, bolo proti obžalovanému vedené aj trestné konanie.

Podľa názoru krajského súdu právo nebyť potrestaný dvakrát má širší význam než stanovuje § 2 ods.8 Tr. poriadku, či vyššie citované ustanovenie § 215 ods. 2 písm. b) Tr. poriadku. V rozhodovacej praxi súdov sa posudzuje, či predchádzajúca sankcia v inom konaní za ten istý skutok je dostatočná, pritom sa prihliada aj na stupeň závažnosti sankcie za správny delikt a porovnáva sa, či táto už skôr uložená sankcia za ten istý skutok je porovnateľná so sankciou, ktorá obžalovanému v prípade uznania viny hrozí v trestnom konaní. Krajský súd dospel k záveru, že pokuta uložená obžalovanému vo výške spolu 1.100 eur v civilnom konaní za ten istý skutok ako je skutok obžaloby je dostatočná na potrestanie obžalovaného, keď v trestnom konaní mu mohol byť ukladaný peňažný trest vo výške od 160 eur. Vzhľadom na tieto okolnosti potom dospel krajský súd k záveru, že závažnosť konania obžalovaného je nepatrná a nejde v tomto prípade o prečin. Iná by bola situácia, ak by napríklad obžalovanému v konaní o určenie otcovstva nebola uložená pokuta, alebo ak by aj po uložení pokuty neuposlúchol predvolanie súdu. Napokon v čase rozhodovania o obžalobe okresného prokurátora už bolo civilné konanie o určenie otcovstva právoplatne skončené, teda bol dosiahnutý účel sankcií, ktorým v tomto prípade bol záujem na určení otcovstva maloletého, ako aj určenie výživného, ktoré konanie trvalo viac ako 3 roky, pričom dĺžka konania súdu bola spôsobená konaním obžalovaného.

Z týchto dôvodov potom, pokiaľ ide o samotný výrok rozsudku súdu prvého stupňa, ktorý obžalovaného spod obžaloby oslobodil, pretože nejde o prečin pohrdania súdom, odvolanie okresného prokurátora ako nedôvodné zamietol.
jednohlasne

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je príпустný.